

عنوان مقاله:

باززنده سازی، راهکاری بر اساس رویکرد زمینه گرایی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدجلیل موسوی - عضو هیئت علمی، استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

فرشاد مهرآفرین - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی معماری، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

خلاصه مقاله:

افزایش روزافزون جمعیت شهرها و به دنبال آن نیاز جوامع شهری به عناصر جدید شهری و متناسب با جامعه مدرن، فضای شهری را دستخوش تغییراتی نموده است. جلوگیری از تخریب و باززنده سازی مراکز تاریخی و احیای مجدد آنها به منظور رفع آشفتگی های اجتماعی فرهنگی و کالبدی بصری، ضرورت و اهمیت بررسی موضوع را ایجاب می کند. زمینه گرایی در معماری به عنوان رویکردی که به ارزش های کیفی بومی- منطقه ای بنا می پردازد می تواند به عنوان یک رویکرد مهم در باززنده سازی مورد توجه قرار گیرد. در این نوع معماری هر بنایی بر اساس زمینه های فرهنگی، اجتماعی، تاریخی و کالبدی، اقلیمی و شرایط خاص اطراف طراحی و اجرا می گردد و ساختمان عضو همخوان با زمینه و عنصری هماهنگ در بستر خود است. این پژوهش بر آن است تا زمینه گرایی را به عنوان یکی از اصول مهم طراحی و معماری در حیطه باززنده سازی موفق معرفی کند و زمینه گرایی را به عنوان رویکردی مناسب در باززنده سازی بشناساند. در این نوشتار با اتخاذ روش توصیفی تحلیلی کنکاشی در خصوص مفاهیم زمینه گرایی و باززنده سازی بنا صورت گرفته است که جهت گردآوری منابع اطلاعاتی و تیوریک از پایگاه های علمی مستند و مطالعات کتابخانه ای استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

معماری، زمینه گرایی، باززنده سازی، زمینه، بستر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/724021>

